

Mukaddes İsyân

– Seyit OSMAN · 14 Aralık 2018

MUKADDES İSYAN

Ben küflü zindanların uslanmaz misafiri,
En kudretli şahların dermansız ağrısıyım.
Kalpleri kuşatırken dalkavukluk zifiri,
Poyrazca dalgalanan bir isyan çağrısıyım.

Görünmezim, sessizim cam ıslanmaz buğumdan,
Hükümran sarayların avlusunda voltayım.
Kül olmak pahasına soyunup kabuğumdan,
Nemrudun putlarına çöreklenen baltayım.

Prangasız esaret alımda katran izi,
Dilime kor lokmadır zulüme sessiz kalmak.
Maksadım Musa gibi yarıp Kızıldeniz'i,
Mazlumuna Yunus olmak, zalime Yavuz olmak.

Ben ki Musa olmadım itikatta, amelde,
Bileğlenmiş kinimle küffarın korkusuyum.
Türk'ün, İslam'ın yurdu yanarken belde belde,
Ben kızgın alevlerin üstüne giden suyum.

Güneşi karartırken baş döndüren inciler,
Zulüm karanlığına ışık tutan fenerim.
Padişaha "çok yaşa" derken mabeyinciler,
"Senden büyük Allah var" diyebilmek hünerim.

Vuslatsız kirpiklerim sayar geçen süreyi,
Kanım görür cihana hakimiyet düşünüyü.
Hoyratça adımlarla ezip geçse töreyi,
Öz okumla deşerim öz babamın döşünü.

İnsanlık tabi değil belli bir tarifeye,
Karşılık bekleyemem harcadığım emekten.
Korkmam Hak kelamını çiğneyen halifeye,

"Seni kılıcımızla düzeltiriz" demekten.

Zulme direnen kalkan edemem tevazuyu,
Haksız atılan okun önüne sultan atlar.
Eliyle kurda teslim ediyorsa kuzuyu,
Patlasın can fışığı yıkılsın saltanatlar.

Gözüme çekik mildir beklemek usanmışça,
Kök yutan canavarlar sivriltirken dişini.
Bir bedenden kırk canı veririm adanmışça,
Kanımla büyütürüm isyanın ateşini.

İsyan, ülküye bir yol, tek madalyası urgan,
Kazananı evvelden bilinen kanlı lades.
İsyan şahitli ölüm, ne bir yastık, ne yorgan,
İsyan ki intihardan, yaşamaktan mukaddes.

Seyit Osman AKYÜZ